

OBŁOCZYĆ SIĘ (28) *vb impf*

się (18), sie (10).

Oba o jasne (Cn drugie o pochylone).

inf obłoczyć się (3). ◇ *praes 1 sg* obłoczę się (1). ◇ *2 sg* obłoczysz się (1). ◇ *3 sg* obłoczy się (2). ◇ *3 pl* obłoczą się (4). ◇ *praet 1 sg m* -m się obłoczył (1). ◇ *3 sg m* obłoczył się (9). ◇ *3 pl m pers* obłoczyli się (1). ◇ *con 3 sg m* by się obłoczył (1). [*f* by sie obłoczela.] ◇ *2 pl m pers* byście się obłoczyli (3). ◇ *part praes act* obłoczając się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

Wkładać coś na siebie; se induere PolAnt, Mącz, Vulg, Cn; vestiri PolAnt; sumere vestem, (super)indui Cn [w tym: w co (27)] (28) : MurzNT 23v; Myáfto odzyenyia fwoyego tencyem miewał vbyor/ Zem fie myáfto kofítownych fíath obłoczył w fprofný wor LubPs Q; Mącz 169a; BudBib Eccli 40/4 [2 r.], 1. Mach 14/43, 44; Nie trofzczćie fię o duřę wářę/ cobyřćie iedli/ álbo cobyřćie pili/ áni o ciało wáře wcobyřćie fię obłoczyli. BudNT przedm b2; WujNT Luc 12/22, 16/19 [2 r.]; [Albo ifz by fie czaffow flufznich nieobloczela odzienie odmienaiacz. StatNorb 216].

Zwroty: »w koszulę się obłoczyć« (1): Ci Mnifzy bes tzapek/ bes botow/ bes ffukien chodzili/ tylko fie w grube kofzule oblotzyli. KrowObr 137.

»obłoczyć się w odzienie« [szyk zmienny] (9): FalZioł V 49v; MurzNT Luc 8/27; KrowObr 107; HistRzym 93v; Człowiek niektory był bogáty/ ktory fie obłoczył vftáwicźnie w kofztowne odzienie, áhoynie [!] záwřdy vřywáł. RejPos 161, 162; BudBib Deut 22/12, Soph 1/8; A gdy wyřtápił ná ziemię/ zábieřał mu niektory mąż co miał czártá od wiela czáfow/ y nie obłoczył fię w odzienie [vestimento non induebatur] WujNT Luc 8/27.

»obłoczyć się w szatę« (1): A gdy wyřzedł na brzeg zábieřał mu z miáftá onego mąż niektory co miał diabelftwo od wiela czáfow/ áni fię obłoczył w řzatę [vestimento non induebatur] BibRadz Luc 8/27.

»obłoczyć się w ubior« (1): [Symon] Gdy fię obłoczył w zacny vbior á vbierał fię ná wřzem kofztownie [in recipiendo ipsum stolam gloriae et vestiendo illum consummationem gloriationis]/ [...] przydawał řwietnořći temu vbiorowi. BudBib Eccli 50/11.

Szereg: »stroić się a obłoczyć« (1): Bo pátrzay iáko thu Pan řtan bogátego człowieká włáfnie wyřařć raczył/ iż fie vřtháwicźnie řtroił á obłoczył w rozliczne odzienie RejPos 162.

W przen (3) :

W przeciwstawieniu: »zejmować z siebie ... obłoczyć się« (1): Prowádzili go theř řwięći/ pokorni/ á cnotliwi ludzie/ miecąc odzienie řwoie pod nogi iego/ to ieřt/ zeymuiać s řiebie řtáre zwycřáie niedowiářftwá řwoiego/ á obłoczázc fie w nowe odzienie wiáry á řtałořći řwoiey. RejPos 2v.

Zwroty: bibl. »obłoczyć się w Chrystusa (a. w Krystusa)« [szyk zmienny] (2): By owieczki řlucháły w zgromádzieniu wiernych/ k niemu fię wyłaczáły od náuk fáłřzywych/ z nowu fię wřzyřcy rodząc w człowieká nowego/ w Kryřtułá fię obłoczázc Zbáwiciela řwego [Vulg Gal 3/27]. ArtKanc N16; WujNT Zzzzz3v.

»obłoczyć się w odzienie« (1): RejPos 2v cf W przeciwstawieniu.

---

*Przen (2) : Czerwie ktore ciało wołu robotnego toczą/ W płowe się skrzydła obłoczą. KlonŻal
C2v, C3.*

Synonim: odziewać się.

Formacje współrdzenne cf WLEC.

Cf [OBŁOCZENIE]

JB